

Ljeti

Školska vrata se zatvoru,
torbu hiti kraj.
Tiho je na školskom dvoru,
ferije su, to sad znaj!

Gori doli, med dolina,
v toplu vodu skačimo.
Med briži i skalina
da se sad odmorimo.

Mama, tata, sestrice,
svi se sad radujemo.
Rudi, ja i Evica
da se mi spočivamo.

U školu

Ljeto j' prošlo
vrime j' došlo
opet sad za školu.
Da sad počnem
opet učit,
malo moju glavu
mučit,
neće bit to na kvar
za moj žitak.

„Znam da je to
božji dar
da se učim
ja vindar.“

ČLOVIK

ČLOVIK kot pacijent
človik kot nervozist
človik kot rodjak
človik kot farnik
človik kot kotrig* stranke
človik kot uloga;
človik kot funkcionar
človik kot bigunac
človik kot kljent
človik kot interesent
človik kot broj.
ČLOVIK kot dite Božje.

***kotrig** = član

Sutra dojt će

Sutra dojt će Mikula,
nosi naše dare:
kolce, knjigu i labdu,
punu putnu* na hrptu,
pozdravi on veselo
velike i male.

***putnu**, putna = brenta

Mikula u lozi*

Mikula u lozi
k nam se sada vozi;
nosi nam ti jabučice,
za vrle divičice:
Ria, ria, – ria –
rulala.

Mikula u lozi
k nam se sada vozi;
ako bude ki nišvridan*,
neće bit nadarovan:
Ria, ria, – ria –
rulala.

***lozi**, loza = šuma; **nišvridan**,
ništvrđan = nevrijedan

Vesel' mo se

Vesel' mo se mi danas,
vred je Mikula kod nas:
Veseo, veseo, tralalala la,
vreda je Mikulinja,
vreda je Mikulinja.

Dobroj dici on pak da,
cukričev i peciva:
Veseo, veseo, tralalala la,
vreda je Mikulinja,
vreda je Mikulinja.

Nišvridnim da ugljena,
pak je vrlo zbatina:
Veseo, veseo, tralalala la,
vreda je Mikulinja,
vreda je Mikulinja.

Gdo je vani?

Gdo je vani?
O dva siromahi!
Ča hoćete?
Da nam otvorite.
I kroz božju ljubav bližnju,
dajte nam va vašu hižu.
Ne, ne, ne, ne!
Prosim' otvorite!
To ne ide!
Blaženi vi bud'te!
Ne to sad već ne ide
i pojte nek otkuda ste!

Gdo pred vrati?
Dva mladi hižniki!
Ča hoćete?
Da nas poslušnite!
Dajte nam kod vas stanovat,
Bog će vam to sve darovat!
Ča plaćate?
Nimamo šilinge!
Onda pojte!
Imajte milošće!
Ej, nekate nas sad jadat
pojte nek dalje iskat.

Vi ste kasno!
O kako j' to strašno!
Nek van, nek van!
Budi milosrdan!
Sutra će se svim roditi
Spasitelj naš glasoviti!
To skrb mi nij!
Imajte ljubavi!
Ništ brigi me!
Gdje vam vaše srce?
Sad konačno vi šutite,
pak odavle skrsnite.

Nek pojte vi!
O kamo ćemo mi?
Va štalicu!
Va škuru pustinu?
Oj ti Dite božje milo,
jaslice su ti sad krilo.
Odavle van!
O kako j' teško nam!
Va štalu vi!
Zamite nas k sebi!
Štala ona j' dobra za vas,
nij vas triba već kod nas!

Noć je opet

Noć je opet došla,
prik polja sada,
po cijeloj našoj
zemlji mir vlada.

Samo on potočić
tiho žubori,
stalno, stalno curi,
nikad on ne spi.

Nima nit zvijezde
ka mu primi mir,
niti jedan zvončić
da on zašuti.

Tako moje srce
isto si i ti,
samo Bog zna dati
počivak nam tih.

Smrad (Drži uredbu)

Šare olovke u škatuljicu,
moje knjige uredno u taškicu,
a knjižice va mapicu,
a južinu va torbicu,
pak tvoju novu labdu
va mrižicu.

Smrad (Čuvaj okolinu)

Kad naš mali Tonac knjigu išće,
i nju ne najde, onda vrišće.
Uredbu sada on opet počne spravljati,
hvalu ga pak rado otac i mati.